

İNATÇI ÇOCUK VE BAŞ ETME YOLLARI

Çocuğunuz sözünüzü dinlemiyor, kendi bildiğini okuyor, kendi istediğini yapıyor, kendi yönetmek için elinden geleni yapıyor ve dediğim dedik davranıyor. Bu davranışlar size tanıdık mı geliyor? Kendinizi çaresiz mi hissettiriyor?

Çocukların bağımsız olduklarını fark etmeye başlamaları ve keşfetmeye olan merakları inatçılıklarını tetikler. Çocuğun gelişiminde, yürümeye başlamak, keşfetmeye, ellemeye donanımlı hale gelmek, sınırları aşabilmek bir dönüm noktasıdır. Devamlı hareket halinde olması ile birlikte, zorla ve açıklama yapılmadan konan yasaklara ya aşırı uyum sağlar (ki, baskıcı eğitim yöntemi onda ürkekliğin, pasifliğin ve özgüven eksikliğinin tohumlarının atılmasına sebep olabilir) ya da bağımsızlığının keyfini yaşamak için size direnebilir. Sınırlar ve kurallar net olarak belirlendiğinde, her zaman tutarlı ve kararlı olarak uygulandığında, çocuklar o kurallarla yaşamayı öğrenirler. Özellikle bu dönemde, her konuda inatlaşmadan, az fakat geri dönüş yapmayacağınız kurallar koymanızda fayda var. Örneğin çocuğunuz, o gün için eşofman giymek üzere ısrar ediyorsa (ya baştan inatlaşmadan izin verin ya da 'hayır' dediyse sonuna kadar kararlı kalın) taviz verebilirsiniz; fakat araba koltuğunda kemerinin bağlanmaması için hırçınlık yapıp inatlaştığında, sakinliğinizi koruyarak eve geri dönüp kuralınızı hatırlatarak bu şekilde çıkılamayacağını gösterebilirsiniz. İsteddiği bir şeyi yapmadınız diye çocuk sizi daha az sevmez. Kıyamama duygusuyla yaklaştığınız sürece ona yarardan çok zararınız dokunacağını unutmayın. Çocuğunuzun inatlaşması ve huysuzluğuyla başa çıkmanın sihirli bir formülü yoktur, fakat duyarlı ve tedbirli yaklaşımla bu dönemi daha az sıkıntılı atlatabilirsiniz.

Kararlı olduğunuzu hissettirin, dengeli davranın, özellikle anne ve baba olarak paralel yaklaştığınızı gösterin. Körükleyecek davranışları önceden sezmeye ve önlem almaya çalışın. İnatlaşarak huysuzluk yaptığında ilgi göstermeyin, sakinleştğinde ilgi gösterin. "Hayır" kelimesini kullanmamaya çalışarak, beklentinizi anlatın ("hayır, çiçekleri kopartma" yerine "çiçekleri koruyacağını biliyorum, aferin" gibi). Kendini sözel olarak ifade etmesi için destekleyin, siz de model olun. Amacınızın kimin güçlü kimin güçsüz olduğunu kanıtlamak olmadığını hissettirin.

Kalabalık bir yerde tutturma, inat ve huysuzluk olduğunda, herkesin size baktığını düşünerek geri adım atmayın, olduğunuz ortamdan uzaklaşın ("sakinleşene kadar arabada bekleyeceğiz" gibi).

Dikkatini başka bir noktaya çekmeye çalışın. Bu durum pazarlık yapmak olarak anlaşılmalıdır.

Kendi yapmak istediği işlerde destekleyin (giyinmek, yemek...) Aynı takımda olduğunuzu hissettirin, rakip değil.

Kuralların sürekliliğini sağlayamadığınızı düşünüyorsanız, kuralları koyarken kendinizi suçlu hissederek geri adım attığınızın farkındaysanız, eşinizle tutarsız ve farklı yaklaşımları benimsediyseniz, öfke krizleri kendine zarar verecek duruma geldiyse, ebeveynlik felsefenizi yeniden gözden geçirerek, bir uzmandan yardım almakta fayda olacaktır.

Çocukların gelişiminde çok doğal olan inatlaşmanın, anne-baba olarak çocuğunuzla aranızda bir iletişimsizliğin başlangıcı olmasına izin vermeyin.